

full DOMINICAL

Infants amb menys oportunitats, una ferida que ens interpel·la

En aquest temps d'estiu no podem passar de llarg de les dificultats que pateixen moltes famílies, i especialment els infants.

Les dades recents de l'informe FOESSA ens recorden una realitat que no podem ignorar: molts infants i joves del nostre país continuen creixent amb menys oportunitats. Les llars amb precarietat laboral o amb més càrregues familiars són les que pateixen amb més intensitat aquesta exclusió que afecta l'habitatge, l'educació, la salut i les relacions.

Hi ha un aspecte que ens ha de preocupar especialment: el temps de lleure. El lleure educatiu no és un luxe, esdevé un espai protector; és un espai on els infants creixen, es relacionen amb els altres i descobreixen els seus talents. Quan una família no pot assumir el cost d'un casal, d'un esport o d'unes colònies, l'infant queda exclòs d'un espai essencial per al seu desenvolupament.

L'informe també ens alerta d'una crisi dels vincles. Massa famílies viuen les seves dificultats en solitud. Com a Església, estem cridats a reconstruir comunitat, acompanyar i generar oportunitats. Els nostres espais, agrupaments i activitats parroquials són llocs privilegiats per fer-ho, i per moltes famílies esdevé una de les poques oportunitats per als seus fills.

Des de Càritas, i altres institucions d'Església, a través de la xarxa de voluntaris i professionals es treballa perquè cap infant quedi enrere, així com també des d'altres àmbits de la vida parroquial, com són els casals d'estiu, les colònies, els campsaments i altres activitats juvenils. Però aquesta mis-

sió és de tots. Si volem una societat més justa, hem de garantir que tots els infants tinguin accés a les mateixes oportunitats, independentment del seu origen o situació econòmica.

Us convido a mirar aquesta realitat amb els ulls de Crist. Ell posava els infants al centre i ens dema-

nava que no els impedíssim acostar-se a Ell. Que la nostra Església sigui sempre un lloc on els infants trobin acollida, oportunitats i esperança.

Mònica Martínez

Directora general de Càritas

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Ez 24,15-24 / Sl: Dt 32,18-19.20.21 / Mt 19,16-22]. Sant Jacint de Polònia, prev. dominicà; santa Beatriu de Silva, vg. franciscana, fund. Concepcionistes, a Toledo (1484); sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.; beat Bartolomé Laurel, rel. franciscà, de Mèxic, i mr. (1627) al Japó.

18. ■ Dimarts [Ez 28,1-10 / Sl: Dt 32 / Mt 19,23-30]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; beat Ma-

nés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec; sant Patrici, bisbe; beat Nicolau Factor, prevere franciscà, de València.

19. ■ Dimecres [Ez 34,1-11 / Sl 22 / Mt 20,1-16]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev., fund. Eudistes; sant Magí (s. III), mr., ermità a Brufaganya (Conca de Barberà); sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

20. □ Dijous [Ez 36,23-28 / Sl 50 / Mt 22,1-14]. Sant Bernat (1090-1153), abat

cistercenc, a Claravall, i doctor de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, màrtirs a Còrdova; beat Arquimbau, prevere d'Orleans i màrtir (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. □ Divendres [Ez 37,1-14 / Sl 106 / Mt 22,34-40]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximà, mrs., patrons de Blanes; santa Ciríaca, viuda mr.

22. □ Dissabte [Ez 43,1-7a / Sl 84 / Mt 23,1-12]. Mare de Déu, Reina, i altres advocacions; sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. ■ † Diumenge vinent, XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 22,19-23 / Sl 137 / Rm 11,33-36 / Mt 16,13-20]. Mare de Déu de la Font de la Salut; santa Rosa de Lima (1586-1617), verge terciària dominicana del Perú; sant Felip Benici (1233-1285), prev. servita.

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

DIUMENGE XX DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 56,1,6-7)

Diu el Senyor: «Compliu els vostres manaments, obreu el bé, que està a punt d'arribar la meua salvació, i de revelar-se la meua bondat. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, que es posen al seu servei per amor del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la meua aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les seves festes en la meua casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocaustos i les altres víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració».

Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,13-15.29-32)

Germans, tinc una cosa a dir-vos a vosaltres, els qui no sou jueus: Ja que soc el vostre apòstol, miro de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, ¿què no vindrà quan ells s'incorporin? ¿No serà un pas de mort a vida? Quan Déu ha concedit a algú els seus favors i l'ha cridat, no es fa mai enrere. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells, que ara, mentre es compadia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 15,21-28)

En aquell temps, Jesús es retirà a la regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: «Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meua filla està endimoniada».

Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: «Despatxeu-la d'una vegada: només fa que seguir-vos i cridar».

Jesús els respongué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel».

Ella vingué, es prosternà i digué: «Senyor, ajudeu-me».

Jesús li respon: «No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells».

Ella li contesta: «És veritat, Senyor, però també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos».

Lavors Jesús respongué: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols.»

I a l'instant es posà bona la seva filla.

Lectura del libro de Isaías (Is 56,1,6-7)

Esto dice el Señor: «Observad el derecho, practica la justicia, porque mi salvación está por llegar, y mi justicia se va a manifestar. A los extranjeros que se han unido al Señor para servirlo, para amar el nombre del Señor y ser sus servidores, que observan el sábado sin profanarlo y mantienen mi alianza, los traeré a mi monte santo, los llenaré de júbilo en mi casa de oración; sus holocaustos y sacrificios serán aceptables sobre mi altar; porque mi casa es casa de oración, y así la llamarán todos los pueblos».

Salmo responsorial (66)

R. *Oh, Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh, Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / todos los confines de la tierra. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rom 11,13-15.29-32)

Hermanos:

A vosotros, gentiles, os digo: siendo como soy apóstol de los gentiles, haré honor a mi ministerio, por ver si doy celos a los de mi raza y salvo a algunos de ellos. Pues si su rechazo es reconciliación del mundo, ¿qué no será su reintegración sino volver desde la muerte a la vida? Pues los dones y la llamada de Dios son irrevocables. En efecto, así como vosotros, en otro tiempo, desobedecisteis a Dios, pero ahora habéis obtenido misericordia por la desobediencia de ellos, así también estos han desobedecido ahora con ocasión de la misericordia que se os ha otorgado a vosotros, para que también ellos alcancen ahora misericordia. Pues Dios nos encerró a todos en desobediencia, para tener misericordia de todos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 15,21-28)

En aquel tiempo, Jesús salió y se retiró a la región de Tiro y Sidón. Entonces una mujer cananea, saliendo de uno de aquellos lugares, se puso a gritarle: «Ten compasión de mí, Señor Hijo de David. Mi hija tiene un demonio muy malo».

Él no le respondió nada. Entonces los discípulos se le acercaron a decirle: «Atiéndela, que viene detrás gritando».

Él les contestó: «Solo he sido enviado a las ovejas descarriadas de Israel».

Ella se acercó y se postró ante él diciendo: «Señor, ayúdame».

Él le contestó: «No está bien tomar el pan de los hijos y echarlo a los perritos».

Pero ella repuso: «Tienes razón, Señor; pero también los perritos se comen las migajas que caen de la mesa de los amos».

Jesús le respondió: «Mujer, qué grande es tu fe: que se cumpla lo que deseas».

En aquel momento quedó curada su hija.

COMENTARI

Confiança

MM. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

Jesús guareix. Ja a les pàgines de l'Evangeli, Ell és el «Salvador», aquell que dona la salut del cos i de l'esperit. Tot just havia començat a predicar quan els malalts acudien a ell. Venien sols, eren acompanyats o bé algú demanava la guarició per ells. «Sortia d'ell una força que els guaria a tots» (Lc 6,19).

Només en una ocasió, aquesta d'avui, l'Evangeli diu que Jesús va sortir a l'estranger. Les ciutats de Tir i Sidó formen actualment part del sud del Líban, que aquests dies pateix extraordinàriament a causa de la guerra. En temps de Jesús corresponien a la província romana de Síria. Eren dues ciutats importants de la costa mediterrània. Els seus habitants són anomenats als evangelis sirofenicis i, també, cananeus. Els jueus els menystenien. Per a Jesús i per als cristians, tots som iguals, siguem de la nació que siguem. «Ja no hi ha jueu ni grec, ni esclau ni lliure, ni home ni dona, perquè tots sou u en Crist Jesús» (Ga 3,28). Tampoc no hi ha blanc o negre, indi o mestís. Tots som iguals, fills de l'únic Pare del cel.

L'Evangeli d'avui (Mt 15,21-28) ens presenta una dona pagana, estrangera, que acudeix a Jesús amb una inquietud angoixosa, implorant la guarició de la seva filla. Considera la malaltia de la seva filla com a pròpia i clama: «Senyor, ajuda'm!» (Mt 15,25). Amor de mare! Com diu sant Agustí: «La meua mare, la vostra serventa fidel, plorava davant vostre per mi molt més del que ploren les mares la mort física d'un fill» (Confessions, III,11,19). Això només és possible gràcies a la fe, a la pregària perseverant i a la humilitat. Com impressiona aquesta dona! Sembla com si portés una càrrega de virtut guaridora. Finalment, Jesús li respon: «Que es faci tal com tu vols» (Mt 15,28).

Què significa, per a Jesús, guarir? El nostre temps posseeix un viu sentit social i caritatiu. Vist així, Jesús és el benefactor de la humanitat. És cert que guareix i que mira el dolor aliè amb una profunditat extraordinària: «Ell portava les nostres malalties i havia pres damunt seu els nostres dolors» (Js 53,4; cf. Mt 8,17). Però el guarir de Jesús és molt més que una obra de beneficència: és un obrar que neix de Déu i revela l'acció salvadora de Déu en el món.

La fe veritable no consisteix a omplir esglésies ni a comerciar amb Déu. Tant de bo omplíssim les esglésies cada diumenge! Però cal, sobretot, que les esglésies no es converteixin en museus ni en parcs temàtics. La fe veritable és humil. La cananea accepta fins i tot ser comparada amb els «gossos», un animal considerat impur tant pels jueus com pels pagans. La fe veritable és confiar sempre en Jesús. Com diu l'espiritualitat ignasiana, cal «fer com si tot depengués de mi sabent que tot depèn de Déu». La fe veritable fa el bé als altres perquè són de Déu, fins i tot a aquells que ens han fet mal.